

Sygnatura akt I C 643/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2015r. w K.

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko W. K.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego W. K. na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. kwotę 1 050,94 zł (jeden tysiąc pięćdziesiąt i 94/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.08.2014r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo co do kwoty 76,44 zł;

III zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 211,11 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 643/15

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. K. kwoty 1 127,38 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdził, że pozwany zawarł w dniu 1.04.2008r. umowę bankową z (...) Bankiem S.A. Pozwany z przyjętego na siebie zobowiązania w zakresie spłaty kredytu nie wywiązał się, a wierzytelność z tego tytułu została przelana przez (...) Bank (...) S.A. na rzecz powoda.

Według twierdzeń pozwu dochodzona suma obejmuje należność główną w wysokości 779,37 zł kwotę 348,01 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego od należności głównej oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda.

Pozwany W. K. nie stawił się na rozprawę, ani też nie zajął stanowiska na piśmie, wobec czego sąd na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydał wyrok zaoczny, którym powództwo uwzględnił jedynie w części. Fakt bowiem, że pozwany nie wdaje się w spór nie oznacza, że sąd jest zwolniony z oceny zasadności żądania opartego na twierdzeniach zgłoszonych w pozwie (zob. min. orzeczenia S.N. z 15.09.1967 r. w sprawie III CRN 175/67, Biuletyn S.N. 1974 nr 1 poz. 4, z 21.05.1971 r. III CRN 99/71B. S..N. 1971, nr 7-8, poz. 123, z 7.06. 1972, (...) 30/72, LEX nr 7094).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1.04.2008r. między pozwanym W. K. a (...) Bankiem (...) S.A. została zawarta umowa kredytu na kwotę 2 181,41 zł, ze stałym oprocentowaniem wynoszącym na 21,65% rocznie. Spłata kredytu miała następować w 18 ratach, w wysokości 75,13 zł, do 1 dnia każdego miesiąca.

Dowód: umowa kredytu k.29-30

Pozwany nie wywiązał się ze spłaty kredytu. Został wystawiony przeciwko niemu bankowy tytuł egzekucyjny na sumę: należności głównej 790,67zł wraz z odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, skapitalizowanych odsetek w wysokości 122,74zł, kosztów monitów i upomnień w wysokości 89,40zł. W oparciu o ten tytuł po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności postanowieniem tut. Sądu z dnia 9.04.2010r. wszczęta została przeciwko pozwanemu przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku egzekucja, która okazała się bezskuteczna. Koszty postępowania egzekucyjnego pokryte przez wierzyciela wyniosły 116,05 zł

Dowód: bankowy tytuł wykonawczy-kopia k.33 postanowienie umorzeniu egzekucji- k.29 akt km4303/10

W dniu 2.04.2014r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. - następcą prawnym (...) Banku (...) S.A. a powodem Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności. Obejmowała ona między innymi wierzytelność wynikającą z zawartej z pozwanym W. K. umowy, w tym kapitał w wysokości 779,37 zł, odsetki 47,99 zł, koszty 288,95 zł.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz załącznikiem k.8-12

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie mamy do czynienia ze stosunkiem prawnym nawiązanym między przedsiębiorcą a konsumentem. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w Konstytucji RP (art. 76 Konstytucji RP).

Zawarta między stronami umowa opiera się na stosowanym przez powoda wzorcu umownym. Stosownie do art. 385 §1 k.c. postanowienia umowne zawierane z konsumentem nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Obowiązkiem sądu jest kontrola czy łącząca strony umowa nie zawiera niedozwolonych postanowień czyli tzw. klauzul abuzywnych.

Z treści pozwu w niniejszej sprawie wynika, że żądanie obejmuje: należność główną w wysokości 779,37 zł, kwotę 348,01 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego od należności głównej oraz odsetki ustawowe naliczone przez powoda. Tymczasem z załącznika do zawartej w dniu 2.04.2014r. pomiędzy (...) Bankiem S.A a powodem umowy przelewu wierzytelności obejmującej wierzytelność cesjonariusza wobec W. K. wynika, że obejmowała ona kapitał w wysokości 779,37 zł, odsetki 47,99 zł, koszty 288,95 zł. Z uwagi na powyższą rozbieżność w kwotach wskazanych w pozwie i wynikającej z umowy przelewu, Sąd zobowiązał powoda, aby kwestie te wyjaśnił (k.11). Jednakże powód wbrew zobowiązaniu sądu nie wyjaśnił powyższych rozbieżności. W tych okolicznościach, mając na uwadze że szereg klauzul abuzywnych dotyczy min. kosztów i opłat naliczanych przez banki, żądanie podlegało uwzględnieniu jedynie w części, a mianowicie: kapitału 779,37 zł, kosztów egzekucyjnych 116,05 zł, kosztów związanych z postępowaniem klauzulowym 67 zł, odsetek wskazanych w załączniku do umowy przelewu 47,99 zł i odsetek naliczonych od dnia cesji (według kalkulatora odsetek ustawowych przy założeniu terminu zapłaty 2.04.2014r.) do dnia poprzedzającego wytoczenie powództwa -26.08.2014r., według dochodzonej przez powoda stopy odsetek ustawowych, wynoszących 40,53 zł. W wymienionym zakresie powództwo podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 720 par. 1 k. c. w zw. z art. 510 k.c. W pozostałym zakresie wobec nieudowodnienia zasadności żądania podlegało ono oddaleniu.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art. 100 k.p.c., zasądzając je proporcjonalnie do uwzględnionego żądania (227x93%).